

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Monthly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor3.5 Multidisciplinary International

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm12032026>

Vol. 12 No. 03 (2026): August 2026, p256-268 | Available online at: www.tamilmanam.in

Original Research Paper

அகநானூற்றில் சீர்நிலை எதுகைத் தொடை மரபுகள்

Rhyme (Edukai) Alliteration/Rhyme Traditions in Metrical Structure
(Sir-Nilai) in Agananuru

இரா.கார்த்திகேயன்,

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,

தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக் கழகம், திருவாரூர்-610005.

R. Karthikeyan ,

Ph.D. Research Scholar, Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu, Thiruvavur - 610005.

Email: karthikvijay9087@gmail.com

முனைவர் வெ.இரமேஷ்குமார்,

நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக் கழகம், திருவாரூர்-610005.

Dr. V. Rameshkumar ,

Supervisor, Assistant Professor, Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu, Thiruvavur - 610005.

Article history

Received: 20-07-2026

Revised: 30-07-2026

Accepted: 04-08-2026

*Corresponding Author Email:

karthikvijay9087@gmail.com

Abstract: From Tolkappiyam onwards, one can trace how Tamil prosody (grammar of poetic composition) has evolved over time. Among the essential elements of verse specified in prosody, Thodai (poetic harmony/rhyme) is one. Edukai Thodai (second-letter rhyming), which stands as one of the primary types of Thodai, serves as a vital element in bestowing acoustic richness to a poem. It highlights the musical and rhythmic beauty of a verse. This research paper explores how this Edukai Thodai, as manifested across metrical foot positions (Sir-Nilai) in the poems of Agananuru, acts as a foundation for earlier prosodic traditions while paving the way for later poetic conventions.

Keywords: Tolkappiyam, Yappu (Prosody), Thodai (Poetic Harmony), Edukai (Second-Letter Rhyming), Agananuru.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழில் யாப்பிலக்கணமானது காலந்தோறும் வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளதைத் தொல்காப்பியம் தொடங்கி காண முடிகிறது. யாப்பிலக்கணம் கூறும் செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்றாகத் தொடை அமைகிறது. தொடைகளில் முதன்மைத் தொடைகளில் ஒன்றாக விளங்கும் எதுகைத் தொடையானது செய்யுள் ஒலிநலன் பெற்று விளங்குவதற்கு முதன்மை உறுப்பாகச் செயல்படுகிறது. அது பாடலின் ஒலிநயச் சிறப்பினை உணர்த்தி நிற்கிறது. இவ்வாறு விளங்கும் எதுகைத் தொடையானது அகநானூற்றுப் பாடல்களில் சீர்நிலையில் முற்கால மரபுகளுக்கு அடிப்படையாகவும், பிற்கால மரபுகளுக்கு அடி கோலிடும் விளங்குகின்றன என்பதை ஆராயும் முகமாக இவ்வாய்வுக் கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச் சொற்கள்

தொல்காப்பியம், யாப்பு, தொடை, எதுகை, அகநானூறு

முன்னுரை

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் நீண்ட நெடிய பாரம்பரியம் கொண்ட இலக்கியங்களாகப் பாட்டும், தொகையுமாகிய சங்க இலக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. இவற்றுள் தொகை நூலாகிய எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றாக அகநானூறு அமைகின்றது. சங்க இலக்கியத்தில் அகத்திணை மற்றும் மக்களின் அகவாழ்வினைச் சித்தரிக்கின்ற நூல்களுள் ஒன்றாக அகநானூறு விளங்குகிறது. இவ்வாறு அகத்திணை பற்றிச் சிறப்பாகப் பேசக்கூடிய அகநானூற்றுப் பாடல்களில் யாப்பிலக்கணங்கள் கூறுகின்ற செய்யுள் உறுப்புகளுள் ஒன்றாக விளங்குகின்ற தொடைகளில் முதன்மைத் தொடைகளுள் ஒன்றாகிய எதுகைத்தொடை, சீர்நிலையில் முற்கால மரபுகளுக்கு அடிப்படையாகவும், பிந்தைய மரபுகளுக்கு அடிகோலிடும் எவ்வாறு அமைகின்றன என்பதை ஆராயும் முகமாக இவ்வாய்வுக்கட்டுரை அமைகின்றது. மேலும் இவற்றுள் முற்கால மரபாகத் தொல்காப்பியமும், பிற்கால மரபாக யாப்பருங்கலமும், யாப்பருங்கலக் காரிகையும் அமைகின்றன.

தொடை

செய்யுள் ஒலிநலன் பெற்று விளங்குவதற்கு முதன்மை உறுப்பாக தொடை அமைகிறது. அது பாடலின் ஒலிநயச் சிறப்பினை உணர்த்தி நிற்கிறது. தொடையின் சிறப்பைத் ‘*தொடையற்ற பாட்டு நடையற்றுப் போகும்*’ என்ற கூற்றும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற தொடை வகை இலக்கணங்களில் மோனைத்தொடைக்கு அடுத்தபடியாக எதுகைத்தொடை குறிப்பிடப்பெறுகிறது.

தொடைகளுள் எதுகையும் மோனையுமே முக்கியமான தொடைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. அவற்றுள்ளும் எதுகைத்தொடை சிறப்பாக கருதப்பட்ட மையை “*எதுகை எனினும் தொடை எனினும் ஒக்கும்*” (வீ.சோ.க.111 பெருந்.) என்னும் பெருந்தேவனார் கூற்றால் அறியமுடிகிறது.

எதுகைத்தொடை வரையறை

அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது அடியெதுகை எனப்படும். இதுவே ஓரடியில் உள்ள சீர்களின் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாமெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது சீர் எதுகை அல்லது எதுகைத்தொடை விகற்பங்கள் எனப்படும். எதுகையின் பெயர்க் காரணத்தைப் பற்றி ‘எழுத்து எதிர்ப்படுதல் என்ற கருத்தில் எதிர் எது எதுகை என்று ஆகியிருத்தல் கூடும்’ என்று சோ.ந. கந்தசாமி எடுத்துரைக்கிறார்.¹

இலக்கண நூல்களில் முதன்மையாக விளங்கும் தொல்காப்பியம் எதுகையின் இலக்கணத்தை,

“அஃதொழித் தொன்றின் எதுகை ஆகும் (தொல். செய்.நா.89) எனக் குறிப்பிடுகிறது. ‘முதல் எழுத்து ஒப்பது மோனை’ என்று மோனைத் தொடைக்குரிய எழுத்தினை தெளிவாக சுட்டிய தொல்காப்பியர் எதுகைத் தொடைக்குரிய இரண்டாம் எழுத்தினைத் தெளிவாகச் சுட்டவில்லை. ‘அஃதொழித் தொன்றின்’ என்பதால் முதலெழுத்து அல்லாமல் அதற்கு அடுத்த எழுத்தான இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி நிற்குமேயானால் அது எதுகை எனப் பெயர் பெறும் என்ற இலக்கணம் உரைவழிப் பெறப்படுகிறது.”

எதுகையில் சீரினுடைய இரண்டாம் எழுத்து பொருந்தி வந்தாலும் அது முதலெழுத்தோடு இணைந்தே நோக்கப்படுகிறது. அதாவது ஓர் அடியில் உள்ள முதற்சீரின் முதலெழுத்து குறிலாக வந்தால் குறிலும், நெடிலாக வந்தால் நெடிலாகவும் வந்து இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்தாலே அது எதுகையாகக் கொள்ளப்படும். இல்லையெனில் அது எதுகையாகாது. தமிழ் யாப்பியலில் சீரெதுகையும் இதே அடிப்படையில் நோக்கப்படுகிறது. இவற்றை விருத்தியுரைக்காரர்,

“இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரினும், முதலெழுத்தெல்லாம் தம்முள் ஒத்த அளவினவாய் வந்து, ‘பட்டு’ என்பதற்கு ‘கட்டு’ என்பதல்லது, ‘காட்டு’ என்பது எதுகை ஆகாது; ‘காட்டு’ என்பதற்குப் ‘பாட்டு’ என்பதல்லது, ‘பட்டு’ என்பது எதுகை ஆகாது; ‘அரம்’ என்பதற்குப் ‘பரம்’ என்பதல்லது, ‘பாரம்’ என்பது எதுகை ஆகாது; ‘பாரம்’ என்பதற்குக் ‘காரம்’ என்பதல்லது, ‘கரம்’ என்பது எதுகை ஆகாது.” (யா.வி.ப. 147) என்று விளக்குகிறார்.

எதுகைத்தொடை வகைகள்

எதுகைத்தொடையைத் தொல்காப்பியர் தொடங்கி காலந்தோறும் தமிழ் யாப்பிலக்கணிகளால் வகைப்படுத்தப்பட்ட எதுகைத் தொடையின் வகைகளைத் தொல்காப்பியர் சுட்டும் எதுகைத் தொடைகள், சங்கச் செய்யுட்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கணம் வகுத்த பிந்தைய நூல்களான யாப்பருங்கலம், காரிகை குறிப்பிடும் எதுகைத் தொடைகள் என இரண்டு நிலைகளில் பகுத்து மேலும் அவற்றை அடிநிலை எதுகைத் தொடைகள், சீர்நிலை எதுகைத் தொடைகள் என மேலும் உள்வகைமை செய்தும் கீழ்க்கண்டவாறு நோக்கலாம்.

எதுகை 1. தொல்காப்பியம் 2. யாப்பருங்கலம், காரிகை

தொல்காப்பியம் 1. அடி எதுகை, 2. சீர் எதுகை 3. அடி எதுகை 4. பொழிப்பு ஒருஉ
யாப்பருங்கலம், காரிகை 1. அடி எதுகை, 2. சீர் எதுகை

அடி எதுகை 1. வருக்கம் 2. நெடில் 3. உயிரெதுகை 4. இரண்டடி எதுகை 5. இடையிட்டு
எதுகை 6. மூன்றாம் எழுத்து ஒன்றெதுகை 7. இன எதுகை- வல்லின எதுகை- மெல்லின எதுகை-
இடையின எதுகை

ஆசு எதுகை- யகர ஆசெதுகை- ரகர ஆசெதுகை- முகர ஆசெதுகை- லகர ஆசெதுகை
சீர் எதுகை 1. இணை 2. கூழை 3. மேற்கதுவாய் 4. கீழ்க்கதுவாய் 5. முற்று

அகநானூற்று எதுகைத்தொடை அமைப்புகள்

அகநானூற்றுப் பாடல்களில் அடிநிலை எதுகைத் தொடையும், சீர்நிலை விகற்பத்
தொடைகளும் இயல்பாகவே பாடல்களில் அமைந்து பாடலுக்கு ஒலியழகைத்
தருவனவாயுள்ளன. மேலும் அகநானூற்றில் ஒரு சில பாடல்களைத் தவிர பெரும்பாலான
பாடல்களில் எதுகையும், விகற்பத் தொடைகளும் பயின்றே வந்துள்ளன. சில பாடல்களில்
பாடலின் ஓரிரு அடிகளைத் தவிர்த்து பாடல் முழுமையும் எதுகைத்தொடை பயின்று வருகின்ற
தன்மையையும், அகநானூற்றுப் பாடல்களில் காண முடிகிறது.

அகநானூற்றில் எதுகைத்தொடை பயில்கின்ற அமைப்புகளை,

1. அடிநிலை எதுகைத் தொடைகள்
2. சீர்நிலை எதுகைத் தொடைகள்: முதற்சீரில் இருந்து இறுதிச்சீர் நோக்கியன.

அடிநிலை எதுகைத் தொடைகள்

அடிநிலையில் பல்வேறு எதுகைத் தொடைகள் பயில்கின்றன. அவை, 1. அடி எதுகை 2.
வருக்க எதுகை 3. நெடில் எதுகை 4. இன எதுகை 5. உயிர் எதுகை 6. ஆசு எதுகை 7.
இடையிட்டு எதுகை 8. இரண்டடி எதுகை 9. மூன்றாம் எழுத்து ஒன்றெதுகை ஆகியவை ஆகும்.
இவற்றுள் இரண்டடி எதுகை அடி எதுகையுள் அடங்குவதால் அவற்றைத் தனியாக
விளக்கவில்லை.

அடி எதுகை

எதுகைத் தொடையில் அடி தோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாம்
எழுத்து ஒன்றி வருவது அடி எதுகை ஆகும்.

(எ.கா) எல்வளை நெகிழ்ச் சாஅய் ஆயிறை

நல்லெழிற் பணைத்தோள் இருங்கவின் அழியப்

பெருங்கை அற்ற நெஞ்சமொடு நத்துறந்து

இரும்பின் இன்னுயிர் உடையோர் போல

வலித்து வல்லினர் காதலர் வாடல்

ஒலிகழை நிவந்த நெல்லுடை நெடுவெதிர்
கலிகொள் மள்ளர்வில் விசையின் உடையப்
பைதற வெம்பிய கல்பொரு பரப்பின்
வேனில் அத்தத் தாங்கண் வானுலந்து
அருவி ஆன்ற உயர்சிமை மருங்கில்
பெருவிழா விளக்கம் போலப் பலவுடன்
இலைஇல மலர்ந்த இலவமொடு
நிலையுயர் பிறங்கல் மலைஇறந் தோரே. (அகம். 185)

மேற்கண்ட அகநானூற்றுப் பாடலில் 8,9 ஆகிய இரண்டு அடிகளைத் தவிர மீதமுள்ள அடிகள் அனைத்தும் அடி எதுகையால் ஒன்றி வருகின்றன. மேலும் நான்கு ஈரடி எதுகையால் ஒன்றி வருகின்றன. மேலும் நான்கு ஈரடி எதுகைகளும், ஒரு மூன்றடி எதுகைகளும் பயின்று வந்துள்ளன.

வருக்க எதுகை

அடி தோறும் உள்ள முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிமையாவிடிலும் அவ்வெழுத்து உயிர்மெய் எழுத்தாக அமைந்து அவற்றில் உள்ள மெய் வருக்கமாய் ஒன்றியமைவது வருக்க எதுகை ஆகும்.

“இவற்றால் வருவன இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வராவிடிலும்,
இரண்டாம் எழுத்தின் வருக்க ஒப்புமை நோக்கி எதுகைப் பாற்படுத்து,
வருக்க எதுகை என்று வழங்கப்படும்” (யா.வி.ப. 152)

என்று விருத்தியுரை வருக்க எதுகைக்கு இலக்கணம் கூறுகிறது.

ககர வருக்க எதுகை

(எ.கா)பாக லார்கைப் பறைக் கண் பீலித்
தோகைக் காவின் துளு நாட் டன்ன (அகம். 15:4-5)

சகர மெய் வருக்கம்

ஆசை உள்ளம் அசைவின்று துரப்ப
நீசெலற்கு உரியை நெஞ்சே வேய்போல் (அகம். 199:15-16)

டகர மெய் வருக்கம்

நெடுங் கயிறு வலந்த குறுங்கண் அவ்வலைக்
கடல்பா டழிய இனமீன் முகந்து (அகம், 30:1-2)

தகர மெய் வருக்கம்

காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்

தாதி மந்தி போலப் பேதுற்று (அகம், 45:13-14)

றகர மெய் வருக்கம்

நறுவீ அடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்கும்

குறியா இன்பம் எளிதின் நின்மலைப் (அகம்: 2:7-8)

ணகர மெய் வருக்கம்

உணர்ந்தனை புணர்ந்த நீயும் நின் தோள்

பணைக்கவின் அழியாது துணைப்புணர்ந் தென்றும் (அகம், 178:14-15)

மகரமெய் வருக்கம்

ஓமையம் பெருங்காட்டு வருஉம் வம்பலர்க்கு

எமஞ் செப்பும் என்றாழ் ஞானிடை (அகம், 191:9-10)

னகர மெய் வருக்கம்

இனச்சிதர் உருத்த இலவத் தாங்கண்

சினைப்பூங் கோங்கின் நுண் தாது பகர்நர் (அகம். 25:9-10)

யகர மெய் வருக்கம்

காயாஞ் செம்மல் தாஅய்ப் பலவுடன்

ஈயன் மூதாய் வரிப்பப் பவளமொடு (அகம். 14:2-3)

ரகர மெய் வருக்கம்

பெருங்களந் தொகுத்த உழவர் போல

இரந்தோர் வறுங்கலம் மல்க நீசிப் (அகம். 30:8-9)

லகர மெய் வருக்கம்

கலக்கினன் போலுமிக் கொடியோன் எனச்சென்

றலைக்குங் கோளொடு குறுகத் தலைக்கொண் (அகம்.66:20-21)

வகர மெய் வருக்கம்

ஓலச் செய்தியின் ஒன்றுநினைந் தேற்றிப்

பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ (அகம். 5:20-21)

ழகர மெய் வருக்கம்

கோழிலை வாழைக் கோண்மிகு பெருங்குலை

ஊழுறு தீங்கனி உண்ணுநர்த் தடுத்த (அகம்.2: 1-2)

ளகர மெய் வருக்கம்

நீளிரும் பொய்கை யிரைவேட் டெழுந்த

வாளை வெண்போத்து உணீஇய நாரைதன் (அகம்.276:1-2)

எழுத்துகளின் அடிப்படையில் நோக்குகையில் வல்லினமெய் வருக்க எழுத்துகளுள் ககர, சகர, டகர, தகர, றகர மெய் வருக்க எழுத்துகளால் ஆன எதுகைத்தொடை அகநானூற்றில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் வல்லின வருக்க எதுகைகளுள் பகர மெய் வருக்க எதுகை அகநானூற்றில் காணப்படவில்லை. மெல்லின மெய் வருக்க எதுகைகளுள் ணகர, மகர, னகர எதுகைகளே அகநானூற்றில் காணப்படுகின்றன. மேலும் மெல்லின மெய் வருக்க எதுகைகள் அகநானூற்றில் இடம் பெறவில்லை. இடையின மெய் வருக்க எழுத்துகளால் அமைந்த எதுகைகள் அனைத்தும் அகநானூற்றில் காணப்படுகின்றன.

நெடில் எதுகை

அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாமெழுத்து ஒத்து வராவிடினும், நெடிலாய் ஒத்து வருவது நெடிலெதுகையாகும். இதனை, யாப்பருங்கல விருத்தியுரை,

“இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றாவாயினும், இரண்டாம் எழுத்தின் நெடில் ஒப்புமை நோக்கி, இயைந்து இனியவாய்க் கிடைத்தலின், நெடில் எதுகைப்பாற்படுத்து, நெடில் எதுகை என்று வழங்கப்படும்” (யா.வி.ப.153) என்று இலக்கணம் கூறுகிறது.

(எ.டு) மாறா வருபனி கலுமுங் கங்குலின்

ஆனாது துயருமெங் கண்ணினிது படிஇயர் (அகம். 195:16-17)

மேற்கண்ட அடிகளில் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றாவிடினும் நெடிலாய் ஒத்து அமைவதைக் காண முடிகிறது.

இனவெதுகை

இனவெதுகை என்பது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றாவிடினும் அவ்வெழுத்து மெய்யாக நின்று அடுத்த அடியின் இரண்டாம் எழுத்து தன் இனத்தோடு ஒன்றுவதாகும். இனவெதுகையை “இன எதுகை மூன்று வகைப்படும். வல்லின எதுகையும் மெல்லின எதுகையும் இடையின எதுகையும்” (யா. வி. ப. 153) என மூன்று வகையாகப் பகுப்பர் விருத்தியுரைக்காரர். இம்மூவின எதுகைகளும் அகநானூற்றில் பல பாடல்களில் பயின்றுவந்துள்ளன.

ஒவ்வொரு அடியிலும் உள்ள இரண்டாம் எழுத்து வல்லின மெய்யாய் ஒன்றக்கூடிய வல்லின எதுகை அமைப்பில்,

இச்சுரம் படர்தந் தோளே ஆயிடை

அத்தக் கள்வர் ஆதொழு அறுத்தெனப்

பிற்படு பூசலின் வழிவழி யோடி (அகம்.7: 13-15)

எவ்வாறும், அடிதோறும் உள்ள இரண்டாம் எழுத்து மெல்லின மெய்யாய் ஒன்றக்கூடிய மெல்லின எதுகை அமைப்பில்,

பன்மீன் உணங்கற் படுபுள் ஒப்புதும்

முண்டகம் கலித்த முதுநீர் அடைகரை

ஒண்பல் மலர கவட்டிவை அடும்பின்

செங்கேழ் மென்கொடி ஆழி அறுப்ப (அகம். 80:6-9)

என்றவாறும், அடிதோறும் உள்ள இரண்டாம் எழுத்து இடையின மெய்யாய் ஒன்றக்கூடிய இடையின எதுகை அமைப்பில்,

கொள்ளை மாந்தரின் ஆனாது கவரும்

புல்விலை மராஅத்த அகன்சே ணத்தங் (அகம். 3: 10-11)

அகநானூற்றில் என்றவாறு இனவெதுகை அமைப்புகள் பாடலடிகளில் காணப்படுகின்றன.

உயிரெதுகை

எதுகைக்குரிய இரண்டாம் எழுத்தில் அதே எழுத்து ஒன்றாவிடினும் இரண்டாம் எழுத்தின்மீது ஏறிய உயிர் எழுத்துகள் எதுகையாக ஒன்றிய நிலையில் அது உயிரெதுகை எனப்படும். இதனை, விருத்தியுரை,

“ஒருசார் ஆசிரியர், இரண்டாம் எழுத்தின்மேல் ஏறிய உயிர் ஒன்றி வந்தாலும் மூன்றாம் எழுத்து ஒன்றி வந்தாலும் எதுகைப்பாற்படுத்து வழங்குவர்.” (யா.வி.ப. 148) என்று சுட்டுகிறது.

அகர உயிரெதுகை

(எ.கா)நுணங்குகண் சிறுகொல் வணங்கிறை மகளிரொ

டகவுநர்ப் புரந்த அன்பின் கழல்தொடி (அகம். 97:10-11)

இகர உயிரெதுகை

குடிபதிப் பெயர்ந்த சுட்டுடை முதுபாழ்க்

கயிறுபிணிக் குழிசி ஓலை கொண்மார் (அகம், 77:6-7)

உகர உயிரெதுகை

குடுமிக் கொக்கின் பைங்கால் பேடை

இருஞ்சேற்று அள்ளல் நாட்டிலம் போகிய (அகம். 290:1-2)

ஐகர உயிரெதுகை

படையமைத் தெழுந்த பெருஞ்செய் ஆடவர்

நிரைப்பரப் பொறைய நரைப்புறக் கழுதைக் (அகம். 207:4-5)

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் அகர, இகர, உகர, ஐகர உயிரெதுகைகள் அகநானூற்றுப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன. மேலும் அகநானூற்றில் எகரம் மற்றும் ஓகரம் உயிர்கள் என்றும் எதுகை அமைப்புகள் காணப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசெதுகை

அடியெதுகைகளில் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருகின்ற நிலையில் ஏதேனும் ஓரடியில் மட்டும் இரண்டாம் எழுத்திற்கு முன்பு யகர, ரகர, லகர, மகர மெய்யெழுத்துகள் மிகுந்து வருவது ஆசெதுகை எனப்படும். இதனை விருத்தியுரையாசிரியர்,

“ஒருசார் ஆசிரியர் எதுகைத் தொடையுள் ய, ர, ல, ழ என்னும் நான்கு ஒற்றும் வந்து மிகுந்து தொடுத்தால், அதனை 'ஆசுடை எதுகை' என்று வேண்டுவர் என்பது அறிவித்தற்கும் வேண்டப்பட்டது” (யா.வி.ப. 151) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆசெதுகையில் ஓர் ஒற்றெழுத்துக் கூடுதலாக வந்தாலும் ஓசை மாறுபடாது வரும் என்பதை மருதூர் அரங்கராசன்,

“சீரின் முதலெழுத்திற்கும், எதுகையாக வரும் இரண்டாம் எழுத்திற்கும் இடையில் ‘ய்,ர்,ல்,ழ்’ என்னும் மெய்யெழுத்துக்களுள் ஒற்று வந்தாலும், ஓசை மாறுபடாமல் ஒத்து ஒலித்தலால், அங்கு ‘எதுகை’ கெடுவதில்லை.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அகநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ள ஆசு எதுகைகள் யகர, ரகர, ழகர, லகர ஆகிய நிலைகளில் அமைந்துள்ளன.

யகர ஒற்று இடையிட்ட ஆசெதுகை

(எ.கா) எம்வெங் காமம் இயைவ தாயின்

மெய்ம்மலி பெரும்பூட செம்மற் கோசர்

ரகர ஒற்று இடையிட்ட ஆசெதுகை

(எ.கா) ஆர்த்துட னரும்பொருள் வவ்வலின் யாவதும்

சாத்திடை வழங்காச் சேட்சிமை யதர

லகர ஒற்று இடையிட்ட ஆசெதுகை

(எ.கா) அகற வாய்ந்தன ராயினும் பகல்செலப்

பல்கதிர் வாங்கிய படுசடர் அமையத்துப் (அகம்.213:11-12)

ழகர ஒற்று இடையிட்ட ஆசெதுகை

(எ.கா) வாழ்த லன்ன காதல்

சாதல் அன்ன பிரிவரி யோளே. (அகம்.339:13-14)

அகநானூற்றில் முறையே யகர, ரகர, லகர, ழகர ஒற்றுகள் ஆசாக வந்து எதுகை ஒன்றி வந்துள்ளமையைக் காண முடிகிறது.

இடையிட்டு எதுகை

ஓரடி இடையிட்டு எதுகை ஒன்றி வருவது இடையிட்டு எதுகையாகும். அதாவது தொடர்ந்துள்ள மூன்றடிகளில் இடையில் உள்ள ஓரடி விட்டு முன்னும் பின்னும் உள்ள அடிகளில் எதுகை ஒன்றி வருவது இடையிட்டு எதுகை ஆகும்.

விருத்தியுரை

விட்டிசை மோனையும் இடையிட் டெதுகையும்

ஒட்டி வருஉம் ஒருசாரும் உளவே (யா.வி.ப. 160)

என்று பிந்தைய யாப்பியலில் இடையிட்டு எதுகை கொள்ளப் பெற்றமையை எடுத்துக் காட்டுவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

(எ.கா) வருந்தினை வாழியென் நெஞ்சே பருத்திருந்

துயாளினி பயிற்றும் யாவுயர் நனந்தலை

உருள்துடி மகுளியின் பொருள்தெரிந் திசைக்குங் (அகம்.19:2-4)

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் இடையில் உள்ள அடியில் எதுகை பயின்று வராமல் முதலடியிலும் மூன்றாம் அடியிலும் எதுகை ஒத்த வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

மூன்றாம் எழுத்து ஒன்றெதுகை

மூன்றாம் எழுத்து ஒன்று எதுகை என்பது அடிதோறும் உள்ள இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றாமல் மூன்றாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது ஆகும். அகநானூற்றுப் பாடல்களில் மூன்றாம் எழுத்து ஒன்றெதுகை காணப்படுகிறது.

(எ.கா) நிரம்பகன் செறுவில் வரம்பனையாத் துயல்வரப்

புலம்பொடு வந்த பொழுதுகொள் வாடை (அகம்.13:20-21)

சீர்வகைத் தொடைகள்: முதற்சீரிலிருந்து இறுதிச்சீர் நோக்கியன

ஒரு பாடலின் அடியில் உள்ள சீர்களில் பயின்று வருகின்ற தொடைகளைச் சீர்வகைத் தொடைகள் அல்லது தொடைவிகற்பம் எனலாம். சீர்வகைத் தொடைகளுள் இணை,பொழிப்பு, ஒருஉ, கூழை, மேற்கதுவாய்,கீழ்க்கதுவாய்,முற்று ஆகிய ஏழு தொடைகளும் இடமிருந்து வலம் நோக்கிய அதாவது முதற்சீரில் இருந்து இறுதிச்சீர் நோக்கிய சீர்வகைத் தொடைகள் ஆகும்.

இணை எதுகை (1,2 சீர்கள்)

நான்கு சீர்களைக் கொண்ட ஓரடியில் முதலிரு சீர்களின் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது இணை எதுகை ஆகும். யாப்பருங்கலம்,

‘இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்பது இணையே’ (யா.க.நா.42) என்று இலக்கணம் கூறுகிறது.

(எ.கா) தன்னோ ரன்ன ஆயமும் மயிலியல்

என்னோ ரன்ன தாயருங் காணக் (அகம், 385:1-2)

மேற்கண்ட பாடல்களில் தொடர்ந்து இரண்டு அடிகளில் இணையெதுகை வந்துள்ளன.

பொழிப்பு எதுகை (1,3 சீர்கள்)

நான்கு சீர்களைக் கொண்ட அடியில் முதல் மற்றும் மூன்றாம் சீர்களில் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாமெழுத்து எதுகையால் ஒன்றுவது பொழிப்பு எதுகை ஆகும். தொல்காப்பியம்,

ஒருசீ ரிடையிட் டெதுகை யாயின்

பொழிப்பென மொழிதல் புலவர் ஆறே. (தொல், செய், நா.94)

என்று இலக்கணம் கூறியுள்ளது.

(எ.கா) மணப்பருங் காமம் புணர்ந்தமை அறியார்

தொன்றியல் மரபின் மன்றல் அயரப்

பெண்கோள் ஒழுக்கம் கண்கொள நோக்கி (அகம்,112:15-17)

இப்பாடலில் தொடர்ந்து மூன்றடிகளில் பொழிப்பு எதுகை வந்துள்ளமையைக் காணலாம்.

ஒரு உ எதுகை (1,4 சீர்கள்)

ஒரு உ எதுகை என்பது நான்கு சீர்களைக் கொண்ட ஓரடியில் முதற்சீரும் நான்காம் சீரும் எதுகையால் தம்முள் அளவொத்து ஒன்றுவது ஆகும். தொல்காப்பியம்.

இருசீர் இடையிடின ஒரு உவென மொழிப (தொல், செய்.நா.95)

என்று இலக்கணம் கூறியுள்ளது.

(எ.கா) தருஞ்சுரக் கவலைய அதர்படு மருங்கின் (அகம்,17:17)

அகநானூற்றில் ஒரு உ எதுகை ஒரு பாடலில் ஓரீர் அடிகளில் மட்டும் வருதல், ஒரே பாடலில் பல அடிகளில் வருதல், தொடர்ந்து பல அடிகளில் வருதல் ஆகிய தன்மைகளில் அமைந்துள்ளது.

கூழை எதுகை (1,2,3 சீர்கள்)

நான்கு சீர்களைக் கொண்ட ஓரடியில் முதல் மூன்று சீரும் தம்முள் அளவொத்து எதுகையால் ஒன்றுவது கூழை எதுகை எனப்படும். யாப்பருங்கலம்,

முவொரு சீரும் முதல்வரத் தொடுப்பது

கூழை என்மனார் குறியுணர்ந்தோரே. (யா.க.நா.45) என்று இலக்கணம் கூறியுள்ளது.

அகநானூற்றில் கூழை எதுகை பயின்று வருகின்ற தன்மையைக் காண முடிகின்றது.

(எ.கா) வன்புறை இன்சொல் நன்பல பயிற்றும் (அகம்.74:13)

பெருந்தலை யெருவையொடு பருந்துவந் திறுக்கும். (அகம்.97:7)

மேற்கதுவாய் எதுகை (1,3,4 சீர்கள்)

நான்கு சீர்களைக் கொண்ட ஓரடியில் முதற்சீரும், மூன்றாம் சீரும், நான்காம் சீரும் எதுகையால் தம்முள் அளவொத்து ஒன்றுவது மேற்கதுவாய் எனப்படும்.

முதலியற் சீரொழித் தல்லன மூன்றில்

மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே. (யா.க.நா.46)

என மேற்கதுவாயின் இலக்கணத்தை யாப்பருங்கலம் குறிப்பிடுகிறது. அகநானூற்றுப் பாடல்களில் மேற்கதுவாய் எதுகை பயின்று வந்துள்ளமையைக் காண முடிகிறது.

(எ.கா) வண்டுபடத் தகைந்த கண்ணி ஒண்கழல் (அகம்.1:1)

பரியுடைய நற்றேர்ப் பெரியன் விரியிணர்ப் (அகம்,100:12)

கீழ்க்கதுவாய் எதுகை

நாற்சீர் அடியில் முதற்சீரும், இரண்டாம் சீரும், நான்காம் சீரும் தம்முள் அளவொத்து எதுகையால் ஒன்றுவது கீழ்க்கதுவாய் எதுகை ஆகும். இதனை யாப்பருங்கலம்,

ஈற்றயற் சீரொழித் தெல்லாம் தொடுப்பது

கீழ்க்கது வாயின் கிழமைய தாகும். (யா.க. நூ.47) என்று இலக்கணம் கூறுகிறது.

(எ.கா) வல்லகொல் செல்லத் தாமே கல்லென (அகம். 17:10)

பெருங்கதவு பொருத யானை மருப்பின் (அகம்,26:6)

மேற்கண்ட எடுத்துக்காட்டுகளில் கீழ்க்கதுவாய் பயின்று வந்துள்ளமையைக் காண முடிகிறது.

முற்று எதுகை (1,2,3,4 சீர்கள்)

நான்கு சீர்களைக் கொண்ட ஓரடியில் அனைத்துச் சீர்களும் தம்முள் அளவொத்து எதுகையால் ஒன்றுவது முற்று எதுகை எனப்படும். யாப்பருங்கலம்,

‘சீர்தொறும் தொடுப்பது முற்றெனப் படுமே’ (யா.க. நூ.48)

என்று இலக்கணம் கூறியுள்ளது. இவ்வமைப்பிலான எதுகை அகநானூற்றில் உள்ள 6,744 நாற்சீரடிகளுள் பயின்று வரவில்லை.

அகநானூற்று எதுகைத் தொடைகளும் யாப்பு மரபுகளும்

யாப்பிலக்கணம் கூறும் தொடையிலக்கண வரலாற்றில் இருவகை மரபுகள் காணப்படுகின்றன. இரண்டு வகை மரபுகளில் தொல்காப்பியம் முந்தைய மரபாகவும், இடைக்கால யாப்பிலக்கணமான யாப்பருங்கலமும், யாப்பருங்கலக் காரிகையும் பிந்தைய மரபாகவும் அமைகின்றன. இவற்றில் தொல்காப்பியம் அடியெதுகையையும், விகற்பத் தொடைகளுள் பொழிப்பு, ஒருஉ ஆகியவற்றைச் சுட்டுகிறது. பிந்தைய மரபு யாப்பிலக்கணங்கள் தொல்காப்பியம் சுட்டிய தொடைகளோடு அடிநிலையில் வருக்கம், நெடில், உயிர் எதுகை,இரண்டடி எதுகை, இன எதுகை, இடையிட்டு எதுகை, ஆசு எதுகை, மூன்றாம் எழுத்து ஒன்றெதுகை ஆகியவையும், சீர்நிலையில் இணை,கூழை, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய்,முற்று ஆகியவற்றையும் சுட்டுகிறது.

முடிவுரை

தொல்காப்பியம் தொடங்கி காலந்தோறும் தமிழ் யாப்பிலக்கணிகளால் பின்பற்றப்பட்டு வந்த எதுகைத்தொடை மரபுகளில் தொல்காப்பியம் கூறுகின்ற அடியெதுகையும், சீர்நிலையில் பொழிப்பு, ஒருஉ எதுகையுமே மிகு எண்ணிக்கையில் காணப்படுகின்றன. பிந்தைய மரபுகளில் கூறப்படுகின்ற அடிநிலையில் வருக்கம், நெடில் முதலியனவும், சீர்நிலையில் இணை, கூழை, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய் ஆகியவையும் அகநானூற்றில் பயின்று வந்துள்ளன. மேலும் இவை தொல்காப்பியம் சுட்டுகின்ற எதுகைத்தொடை அளவிற்குப் பயின்று வரவில்லை என்றாலும் ஓரளவு பரவலாகக் காணப்படுகின்றன. பிந்தைய மரபுகளில் ஒன்றான முற்றெதுகை

அகநானூற்றுப் பாடல்களில் பயின்று வரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே சங்கத் தொகை நூல்களுள் ஒன்றான அகநானூறு பண்டைய மரபான தொல்காப்பியம் சுட்டுகின்ற எதுகைத் தொடைகளுக்கு அடிப்படையாகவும், பிந்தைய மரபான யாப்பருங்கலம், காரிகை சுட்டுகின்ற எதுகைத்தொடை மரபுகளுக்கு அடி கோலிடும் அமைகின்றன என்பதை இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சோ.ந.கந்தசாமி, தமிழ் யாப்பியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், முதற்பாகம் முதற்பகுதி, ப.206, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர்.
2. மருதூர் அரங்கராசன், யாப்பறிந்து பாப்புணைய, ப.136

துணை நூல் பட்டியல்

- [1.] அமிர்தசாகரனார், யாப்பருங்கலம் பழைய விருத்தி உரையுடன், மே.வீ. வேணுகோபாலப்பிள்ளை(ப.ஆ), உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1998.
- [2.] அமிர்தசாகரர், யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும் உரையும், ச.திருஞானசம்பந்தம், கதிர் பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு 2011.
- [3.] தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம் உரை வளம், செய்யுளியல் தொகுதி (1,2,3,4), ஆ.சிவலிங்கனார்(ப.ஆ), உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு 1997, மறுபதிப்பு 2015.
- [4.] வேங்கடசாமி, ந.மு, வேங்கடாசலம்பிள்ளை.ரா, அகநானூறு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை-18, முதற்பதிப்பு 1944.

ஆசிரியர் கருத்து முரண்பாடின்மை அறிக்கை (Author Declaration of Conflict of Interest)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை உருவாக்குவதிலும், தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதிலும், முடிவுகளை வெளியிடுவதிலும் எவ்வித நிதி சார்ந்தோ அல்லது தனிநபர் சார்ந்தோ கருத்து முரண்பாடுகள் (Conflict of Interest) எதுவும் இல்லை என ஆசிரியர் இதன்மூலம் உறுதியளிக்கிறார்.